

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse af 3. august 2022 (SGS 22/3264) vedrørende en anmodning om intern prøvelse i henhold til afsnit IV i Århusforordningen i forbindelse med Rådets forordning (EU) 2022/515 af 31. marts 2022 om ændring af forordning (EU) 2022/109 om fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT 2022, L 104, s. 1), annulleres.
- Rådet tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbar retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til rækkevidden af sagsøgerens rettigheder i forhold til adgangen til prøvelse i henhold til Århusforordningen, idet Rådet har fundet, at sagsøgerens argumenter om, at Rådet manglede kompetence og misbrugte sine beføjelser, idet det vedtog TAC-forordningen, skulle afvises, fordi de faldt uden for anvendelsesområdet for artikel 10 i Århusforordningen.
2. Andet anbringende om åbenbare retlige fejl og urigtige skøn med hensyn til væsentlige elementer i sekundær ret og rækkevidden af Rådets beføjelse til at fastsætte TAC'er i henhold til artikel 43, stk. 3, TEUF, idet Rådet
 - begik en åbenbar retlig fejl med hensyn til den angivelige indvirkning af handels- og samarbejdsaftalen på Rådets beføjelse til at fastsætte TAC'er i modstrid med EU's fiskerilovgivning.
 - begik åbenbare retlige fejl med hensyn til den skønsmargen, som det har ved fastsættelsen af fiskerimuligheder, som begrænset ved det overordnede MSY-mål i artikel 2, stk. 2, i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik.
 - begik åbenbare retlige fejl og anlagde urigtige skøn med hensyn til grænserne for dets beføjelser i henhold til artikel 43, stk. 3, TEUF.
3. Tredje anbringende om åbenbart urigtige skøn med hensyn til Rådets forpligtelse til,
 - at indføre en forsigtighedstilgang, som er fastlagt i henhold til første og andet afsnit i artikel 2, stk. 2, såvel som artikel 4, nr. 1) og nr. 8), og artikel 9, stk. 2, i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik, og strengt begrænset af MSY-målet.
 - at anlægge en økosystembaseret tilgang, som krævet i artikel 2, stk. 3, i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til magtmisbrug begået af Rådet i forbindelse med vedtagelsen af Rådets forordning (EU) 2022/515 af 31. marts 2022 om ændring af forordning (EU) 2022/109 om fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT 2022, L 104, s. 1).

Sag anlagt den 18. oktober 2022 — Shamalov mod Rådet

(Sag T-651/22)

(2022/C 482/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kirill Shamalov (Sankt Petersborg, Rusland) (ved advokat A. Genko)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Det fastslås, at annulationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold, og følgelig annulleres følgende retsakter:

- Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014, som ændret den 8. april 2022 ved gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 (EUT 2022, L 110, s. 3), for så vidt som den har tilføjet sagsøgeren på listen over personer, der er pålagt sanktioner, under nr. 908.
- Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014, som ændret den 8. april 2022 ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8. april 2022 (EUT 2022, L 110, s. 55) for så vidt som den har tilføjet sagsøgeren på listen over personer, der er pålagt sanktioner, under nr. 908.
- Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014, som ændret den 25. februar 2022 ved forordning (EU) 2022/330 (EUT 2022, L 51, s. 1), for så vidt som den gør det muligt at sanktionere »fremtrædende erhvervsfolk eller juridiske personer, enheder eller organer, der er involveret i økonomiske sektorer, der udgør en betydelig indtægtskilde for regeringen for Den Russiske Føderation (...)«, i det omfang den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 af 25. februar 2022 (JO 2022, L 50, s. 1), for så vidt som den i sin nye affattelse gør det muligt at sanktionere »fremtrædende erhvervsfolk, der er involveret i økonomiske sektorer, der udgør en betydelig indtægtskilde for regeringen for Den Russiske Føderation (...)«, i det omfang den vedrører sagsøgeren.
- Opretholdelsesretsakterne og navnlig gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 (EUT 2022, L 239, s. 1) og Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 (EUT 2022, L 239, s. 149) af 14. september 2022, i det omfang de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Det første anbringende om et urigtigt skøn i tre led. Ifølge sagsøgeren opfylder ingen af de beviser, som Rådet har fremlagt, kravene i europæisk retspraksis inden for bevisstandard og bevisstyrke. Rådets begrundelse har ikke godtgjort den »fremtrædende« karakter, som sagsøgeren skulle have, andet end ved en kategorisk antagelse. Selv om Rådet blev orienteret om, at sagsøgeren ikke længere varetager ledende stillinger, har det opretholdt sagsøgeren på listen over personer, der er pålagt sanktioner.
2. Det andet anbringende om manglende begrundelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke har fremført nogen individuel, specifik og konkret begrundelse, der kan gøre det muligt at kvalificere sagsøgeren som en fremtrædende person.
3. Det tredje anbringende om magtfordrejning. Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger en række indikationer af, at Rådet har baseret sig på beskyldninger om nepotisme for at sanktionere sagsøgeren, hvilket ikke er tilladt i henhold til de standarder, hvorunder sagsøgeren er blevet sanktioneret.
4. Det fjerde anbringende om en ulovlighedsindsigelse vedrørende kriteriet »fremtrædende erhvervsmand« i tre led; på grund af manglende tilstrækkelig forbindelse mellem kriteriet og det formål, der forfølges, på grund af en tilsidesættelse af EU's grundlæggende principper og navnlig lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling samt endelig på grund af en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.
5. Det femte anbringende om manglende beviser for, at sagsøgeren er en fremtrædende erhvervsmand i forbindelse med en fuld kontrol af Rådets afgørelser på området for individuelle sanktioner.